

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

இலக்கியமும் வாழ்வும்

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

 Pay +91 94440 21113

 9444021113@UPI

13. இலக்கியமும் வாழ்வும்

தமிழ் இலக்கியங்கள் வெறும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. பேரிலக்கியமாயினும், தனிப்பாடலாயினும் வாழ்வோடு மனிதனை ஏதேனும் ஒருவகையில் அவை தொடர்புபடுத்தவே முயன்றுள்ளன. மனிதமன விருப்பங்களையும், தேவைகளையும் கருத்தில் கொண்டு இலக்கியங்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் படைத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. தாய்ப்பால் உணவாகவும், அதுவே குழந்தைக்கு மருந்தும் ஆதல் போல், தமிழ் இலக்கியங்கள் முருகியல் இன்பத்தை வழங்குவதோடு, வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்கு மருந்து தந்து, நம்மையும் வாழ்வித்துத் தாமும் வாழ்ந்து வருகின்றன. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் நூற்பயனே என்றனர் காப்பிய இலக்கணம் கண்டோர். இவற்றுள் ஒன்றைத் தர இயலாது போயினும் அது, பெருங்காப்பியம் என ஏற்கப் பெறாது என்று அவர்கள் எச்சரிக்கவும் செய்தனர்.

தாய்ப்பால் உணவாகவும், அதுவே குழந்தைக்கு மருந்தும் ஆதல் போல், தமிழ் இலக்கியங்கள் முருகியல் இன்பத்தை வழங்குவதோடு, வாழ்வியல் சிக்கல்களுக்கு மருந்து தந்து, நம்மையும் வாழ்வித்துத் தாமும் வாழ்ந்து வருகின்றன.

வடிவில் சிறிதாக அமைந்த இலக்கியங்கள் நீண்ட வாழ்வு பெற்றன. மனித மனத் தடத்தில் ஊன்றி நின்று கிளர்ச்சி ஊட்டின. திருக்குறளும், ஆத்திசூடியும், கொன்றை வேந்தனும் பெற்ற வெற்றிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டுவன. கவிதைகளின் சிறிய வடிவங்களை நாம் இகழ்தல் கூடாது. எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு என்ற குறள் பொருட்சிதைவு வாராது, எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும் எனப் பதிவு செய்யப்பட்டபோது பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது. சிறிய யாப்பியல் வடிவங்களிலும், சிந்தனையைத் தூண்டும் செறிவைக் கவிஞர்கள் பதிவு செய்யவே முயன்றுள்ளனர். வடிவங்கள் சிறிதாகச் சிறிதாக, உள்ளீட்டை அறிவதில் சிந்தனை, பெரிதாகப் பெரிதாக வேண்டும். அவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டிய, வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய, பல சிறிய இலக்கிய வடிவங்களின்மேல், சிந்தனையை ஓடவிட்டுப் பார்க்க, முதல் முயற்சி இங்கே அரும்பியுள்ளது.

**கவிதைகளின் சிறிய வடிவங்களை நாம் இகழ்தல் கூடாது.
எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப
வாழும் உயிர்க்கு என்ற குறள் பொருட்சிதைவு வாராது,
எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும் எனப் பதிவு
செய்யப்பட்டபோது பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது.**

வாழ்வியலோடு இலக்கியத்தை இணைப்பது மட்டுமே போதுமானது அன்று. இலக்கியம் வாழ்வாக மலர்தல் வேண்டும். நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கவிஞர் பதிவு செய்துள்ள நல்ல அறிவுரைகளை நாம் தேடி இனங்காண வேண்டும். கண்டு, நல்லதென உணரின் வாழ்வோடு இணைத்து மகிழ வேண்டும். பலவகை இலக்கியங்களை வாழ்வியலோடு கலந்து வழங்க முயன்றிருக்கிறேன். முயற்சி உயர் நோக்குக் கொண்டது. உரியவாறு பயன்கொள்ளப்படுவதைவிட, படைப்பாளிக்கு வேறு என்ன மகிழ்ச்சி இருக்க முடியும்?

**வாழ்வியலோடு இலக்கியத்தை இணைப்பது மட்டுமே
போதுமானது அன்று. இலக்கியம் வாழ்வாக மலர்தல்
வேண்டும். நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கவிஞர் பதிவு
செய்துள்ள நல்ல அறிவுரைகளை நாம் தேடி இனங்காண
வேண்டும்.**

ஒரு புலர்காலையில் வானொலியைத் திருப்பினேன். யாரோ ஓர் ஒதுவாழூர்த்திகள் கணீர் என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார். வழக்கமான, நான் அறிந்த, தேவார திருவாசகம் அல்லாத, நாலுவரிப்பாடல் ஒன்று என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

பாடல் முழுவதும் என்பது கூட சரியில்லை. ஒரு தொடர் புதுமையாகச் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக இருந்தது. சத்தான உணவுகளை நிறைய உண்டால், உடல் பருமனாகும். கடும் விரதங்களை மேற்கொண்டு உண்டி சுருக்கினால், உடல் இளைக்கும். இது நமக்குத் தெரிந்த ஒன்றே! அந்தப் பாடல் தன் நெஞ்சை முன்னே நிறுத்திக் கொண்டு, அந்த அருளாளரே அதற்கு ஆறுதல் கூறுவதுபோல அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

என்னை வியப்பாக்கிய தொடர் இதுதான், “நெஞ்சே ஏங்கி இளையாது இரு”. ஏக்கமும் இளைப்பும் நெஞ்சுக்கு உண்டோ?

என்னை வியப்பாக்கிய தொடர் இதுதான், “நெஞ்சே ஏங்கி இளையாது இரு”. ஏக்கமும் இளைப்பும் நெஞ்சுக்கு உண்டோ?

ஏக்கம் புரிந்தது; இளைப்பு எப்படி?

உடல் பருத்த நம்மில் பலருக்கு நெஞ்சம் சிறுத்துக் கூனிக் குறுகிக் கிடக்கிறது. விரிந்து லேசாக மேலெழும் பலூன், காற்று அற்றுப் போனால் சுருங்கித் தரையில் விழுந்துவிடுகிறது. மனத்தைச் சுருக்காது விரியவைக்கும் அந்த மாயக் காற்றுகள்தாம் எவை? எவை? திருக்கயிலாய பரம்பரை, திருத்தருமபுர ஆதீனக் குரு முதல்வர் குருஞானசம்பந்தர் விடை தருகிறார்.

அவர் அருளிய சிவபோக சாரம் என்ற நூலில் வரும் ஒரு வெண்பாவில், விளக்கம் கொட்டிக்கிடக்கிறது. வறுமையில் வாடிய போதும், மனம் சுருங்குதல் இல்லாதிருந்த அமரகவி பாரதி எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் எங்கள் இறைவா என்று நெஞ்சம் நிமிர்கிறார். பலருக்கு எல்லாம் இருந்தும் மனத்தில் மகிழ்ச்சி இல்லை. வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு நீ மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா என்ற வரி பாரதியில் இடம் பெற்றிருக்கிறதே!

இன்பமே எந்நாளும், துன்பமில்லை என்று அருளாளர்கள் நம்பிக்கை ஊட்டிச் சென்றுள்ளனரே! மன விரிவும் விசாலப்பார்வையும் இன்று நம்மில் பலரிடம் இல்லையே! 100 பத்து ரூபாய் கொண்ட, 1000

ரூபாய் நோட்டுக் கட்டு ஒன்றைக் கண்டெடுத்தவன் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை. அதில் ஒரு 10 ரூபாய் காணவில்லையே என்று மனம் சுருங்கிப் பேதலிக்கிறான். கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? வருமா? வராதா? நமக்கு உண்டா? இல்லையா? பொறுத்திருந்து பார்க்க இயலாத பரபரப்பே நம்மில்பலருக்கு வாழ்க்கையாகிப் போய்விட்டது. பத்திரிக்கையைப் புரட்டுகிறான்; தொலைக்காட்சியில் தேடுகிறான்; அண்டை அயலாரிடம் ஓடி ஓடி விசாரிக்கிறான்.

கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? வருமா? வராதா? நமக்கு உண்டா? இல்லையா? பொறுத்திருந்து பார்க்க இயலாத பரபரப்பே நம்மில்பலருக்கு வாழ்க்கையாகிப் போய்விட்டது.

இல்லாததை நினைந்து ஏங்கித் தவிக்கும் மனித குலத்திற்கு இருப்பதற்கு மகிழ ஏன் தெரிந்திருக்க வில்லை?

இந்தப் பரபரப்பைக் கண்டு, தற்சோதனை செய்து கொண்டவரைப் போல் மனத்தை முன்னே நிறுத்தி, அதற்கு அறிவுரை சொல்கிறார். பரபரக்க வேண்டா; பலகாலும் சொன்னேன்; வரவரக் கண்டு ஆராய்மனமே. எவ்வளவு அழகான, அர்த்தம் நிறைந்த அரிய தொடர் இது? இல்லாததை நினைந்து ஏங்கித் தவிக்கும் மனித குலத்திற்கு இருப்பதற்கு மகிழ ஏன் தெரிந்திருக்க வில்லை? அத்தோடு நின்றோமா? நமக்குக்கிடைக்காத ஒன்று மற்றவனுக்குக் கிடைத்து விட்டால் அவனை ஒழித்துவிடத் துடிக்கிறோமே! நெஞ்சில் நினைக்க முடியுமே தவிர தீங்கு இயற்ற இயலாது. அந்த இயலாமையே நோயாகி நெஞ்சை ஏங்க வைக்கிறது. இளைக்கவும் வைக்கிறது.

ஒருவருக்கும் தீங்கு நினையாதே

இது இரண்டாவது கட்டளை. அடுத்த கட்டளை இன்று நம்மில் பலரிடம் காணாமல் போய்விட்ட ஒன்று. ஆம் நன்றியுணர்ச்சி. பெற்றோர், ஆசிரியர், இறைவன், சமூகம் யாதொன்றின்பாலும் நம்மில் பலருக்கு, நன்றி உணர்ச்சி என்பது சிறிதும் இல்லை. செய்ந்நன்றி குன்றாதே என்பது, மூன்றாவது கட்டளை.

ஒன்று, பரபரப்பு ஒழிதல், இரண்டு, பிறர்க்குத் தீங்கு நினையாதிருத்தல், மூன்று, செய்ந்நன்றி போற்றல், இவை மூன்றும் சாத்தியமானால் நெஞ்சம் என்ற நம் செல்லக் குழந்தை கொழு கொழு குழந்தையாக வளரும் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். இரசிப்பதற்கான விளக்கமன்று இவை. பின்பற்றி வாழ முயன்று பார்க்கலாமே.

பரபரக்க வேண்டா பலகாறும் சொன்னேன்
வரவரக் கண்டாராய் மனமே - ஒருவருக்கும்
தீங்கு நினையாதே செய்நன்றி குன்றாதே
ஏங்கி இளையா திரு.

2

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அது நடந்தது. ஒரு நண்பகல் வேளை கல்லூரி உணவு இடைவேளையில் வீட்டுக்குள் புகுந்தேன். என் ஆறு வயது மகனை, என் மனைவி ஆசைதீர அடித்துக் கொண்டிருந்தாள். அழுதபடி ஓடி வந்து, அவன் என்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். செல்ல மகனை அடித்துவிட்டாளே என்ற கோபம். ஏன் இப்படி மாட்டை அடிப்பது போல் மகனை அடிக்கிறாய் என்று ஆத்திரத்தோடு கேட்டேன். அவனையே கேளுங்கள் என்று பதில் வந்தது.

*வள்ளுவரின் அழுக்காறாமை அதிகாரம் பாடம் நடத்தி விட்டு
வந்திருந்த எனக்கு என் மனைவியின் பொறாமைக்குணம்
எரிச்சல் ஊட்டியது. பையன் 95 வாங்கிவிட்டதில் இருந்த
கோபத்தைவிட, பக்கத்து வீட்டுப் பையன் 100 வாங்கிவிட்டதில்
கிளர்ந்த பொறாமை கலந்த கோபமே, மேலோங்கி நிற்பதை
உணர்ந்தேன்.*

பெரிய தவறு ஏதும் நடந்து விடவில்லை. மகன் அரையாண்டுத் தேர்வில், கணக்கில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஐந்து வாங்கியிருந்தான். அது சரி, நல்ல மதிப்பெண்தானே, பின் ஏன் கோபம்? அவன் சொன்னான், அடுத்த வீட்டுப் பையன் நூற்றுக்கு நூறு வாங்கியிருக்கிறான். இவனுக்கு குடு இல்லை. சுரணை இல்லை என்று அர்ச்சித்தான். வள்ளுவரின் அழுக்காறாமை அதிகாரம் பாடம் நடத்தி விட்டு வந்திருந்த எனக்கு என் மனைவியின் பொறாமைக்குணம் எரிச்சல் ஊட்டியது. பையன் 95 வாங்கிவிட்டதில் இருந்த கோபத்தைவிட, பக்கத்து வீட்டுப் பையன் 100 வாங்கிவிட்டதில் கிளர்ந்த பொறாமை கலந்த கோபமே, மேலோங்கி நிற்பதை உணர்ந்தேன்.

இந்தப் பொறாமை எண்ணத்தைவிட்டுவிடு; இது குற்றம்; இது பாவம் என்று அடுக்கிய என்னை வழி மறித்தாள். இது எப்படிக் குற்றமாகும். அடுத்த வீட்டுப் பையனைப் போல். நம் பையனும் உயர வேண்டும் என்று நான் நினைப்பது எப்படித் தவறு?

மற்றவன் வளர்ச்சிகண்டு நாணவோ கொதிக்கவோ
கோப்படவோ செய்தால் தானே நாமும் வளர வேண்டும் என்ற
எண்ணம் வரும், என்றால் வளர்ச்சிக்கு வாயிலாக அமையும்
பொறாமையை அழுக்காற்றை எப்படிக் குற்றம் என்று கூற
முடியும்?

நம்மிடமும் கார் இருக்கிறது; எதிர் வீட்டுக் காரனிடமும் கார்
இருக்கிறது. பொறாமைக்கு இங்கே இடம் இல்லை அல்லவா?
அது தான் இல்லை! நம்மிடம் இருப்பது அவனிடம் இருக்கிறதே
என்ற புதிய பொறாமை இன்று தலை எடுத்து நிற்கிறது.

ஆம்... நியாயமாகத்தான் கேட்கிறாள்.

திருக்குறளும் நாலடியாரும் பொறாமையைத் தீமை என்று
சித்திரிக்கின்றனவே.

மற்றவன் வளர்ச்சிகண்டு நாணவோ கொதிக்கவோ
கோப்படவோ செய்தால் தானே நாமும் வளர வேண்டும் என்ற எண்ணம்
வரும், என்றால் வளர்ச்சிக்கு வாயிலாக அமையும் பொறாமையை
அழுக்காற்றை எப்படிக் குற்றம் என்று கூற முடியும்? நான் நீளச் சிந்திக்கத்
தொடங்கினேன்.

பொறாமை அறமா? பாவமா?

அழுக்காறு எனும் ஒரு பாவி என்கிறாரே திருவள்ளுவர்? அவன்
பொறாமைக்காரன் என்று நண்பர்கள் சிலரை அடையாளம்
காட்டுகிறார்களே. தமிழர்களின் பொறாமைக் குணம் பிரசித்தம் என்று
ஒரு கதாசிரியர் எழுதுகிறாரே? இன்று நம்மிடையே காணப்படும்
பொறாமையை அறம் என்று ஏற்க இயலாதே. பிறர் வளர்ச்சி, செல்வம்
கண்டு நம்மால் மகிழ முடியவில்லையே?

நம்மோடு சரி நிகராக வளர்ந்து வரும் எதிர்வீட்டுக் காரன், ஒரு
புதிய கார் வாங்கி விட்டால், நம்மால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள
முடிவதில்லை. இதனைப் பிறர் ஆக்கம் பொறாமை என்று உரைகாரர்கள்
குறிக்கின்றனர். நம்மிடம் இல்லாதது அவனிடம் இருக்கிறதே என்பது
ஒருவகைப் பொறாமை! இன்று நம்மில் பலரிடம் காணப்படும் பொறாமை
இதனினும் மேலான ஒரு நிலை. நம்மிடமும் கார் இருக்கிறது; எதிர்
வீட்டுக் காரனிடமும் கார் இருக்கிறது. பொறாமைக்கு இங்கே இடம்
இல்லை அல்லவா? அது தான் இல்லை! நம்மிடம் இருப்பது அவனிடம்
இருக்கிறதே என்ற புதிய பொறாமை இன்று தலை எடுத்து நிற்கிறது.

என் மனைவியின் பொறாமை இந்த ரகம் இல்லை.

ஒன்றை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அன்பைப் போல், அறிவைப் போல், பொறாமையும் ஒரு வகையில் உயிர்க் குணங்களில் ஒன்றாகவே தோன்றுகிறது. அடுத்தவன் புதிய வீடு கட்டியதைப் பார்த்துப் பொறாது, நாமும் வீடுகட்ட முயன்றால் அந்தப் பொறாமை அறம். அடுத்தவன் வீட்டின் மீது கல் எறிந்து கண்ணாடிகளை நொறுக்கினால் அது பாவம். ஒரு கூர்மையான கத்தியைப் பயன்படுத்தும் விதத்தில் பயன்படுத்துவது போன்றதே இதுவும். மேலெழுந்து எரிவது நீயின் இயல்பு. நாம் அடுப்பை அமைத்து அதன் மேல் பாத்திரத்தை வைத்துச் சமையல் செய்து கொள்கிறோம்.

பொறாமை காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றது. அறிவால் அணை கட்டி வளர்ச்சி என்ற கால்வாயில் பாயவிட்டால் வெற்றிப்பயிர் விளைவிக்கலாம்.

எந்தப் பொருளையும் மேலே உந்தித்தள்ளுவது நீரின் குணம். நாம் கப்பல்களை மிதக்க விடுகிறோம். பெருக்கெடுத்து ஓடி வரும் ஆற்றில் அணைகட்டுகிறோம். காட்டாற்றில் ஓடிக்கலந்துவிடாமல் பாசனக் கால்வாயில் பாய விட்டுப் பயன் கொள்கிறோம். வடிகால் இல்லை என்றால் அணை உடைந்துவிடும். பொறாமை காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றது. அறிவால் அணை கட்டி வளர்ச்சி என்ற கால்வாயில் பாயவிட்டால் வெற்றிப்பயிர் விளைவிக்கலாம்.

இவன் இவ்வளவு செல்வம் சேர்த்துள்ளான் என்று பொறாமை ஏற்படும் போது, மிகவும் கற்ற ஒருவனைப்பார்த்து, ஓ! இவன் எப்படி இவ்வளவு கற்றான் என்று பொறாமையை மடைமாற்று, நீயும் கற்று மேம்படலாம் என்று ஒரு புது வழி காட்டுகின்றார் குமர குருபர சுவாமிகள். நீதி நெறி விளக்கத்தில் வருகிறது இந்தக் கருத்தமைந்த பாட்டு. இதன் பொருளை வியந்து, அண்ணல் காந்தியடிகள், இதன் மொழி பெயர்ப்பைத் தம் குறிப்பேட்டில் எழுதிக்கொண்டார் என்கின்றனர். பாட்டு என்ன என்கிறீர்களா? கொஞ்சம் முயன்று நீதி நெறி விளக்கத்தில் தேடுங்கள். வேறு சில புதையல்களும் கிடைக்கலாம்.

தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென்று அகம்மகிழ்க - தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றவெல்லாம்
எற்றே இவர்க்குநாம் என்று.

திருவள்ளுவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் சிலர் திருநாவுக்கரசரை சமய வாதி என்று முத்திரைக் குத்தி ஏற்க மறுக்கின்றனர். நாலடியாரை அறநூல் என்று ஒத்துக் கொள்ளும் பலர், நம்மாழ்வாரை ஒரு சமய நெறியில் வாழ்ந்தவர் என்று போற்றத் தவறுகின்றனர். இந்த அணுகுமுறை சரியானதுதானா என்று, ஒரு பேராசிரிய நண்பர் என்னிடம் கேட்டார். நான் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். நீண்ட சிந்தனைக்குப்பின் அவர்கள் அணுகு முறை நியாய மற்றதாகவே தோன்றியது.

அறநூல்களுக்கும், சமய நூல்களுக்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் அதிகம் இல்லை. அறஞ்செய்க என்கின்றனர் திருவள்ளுவரும் நாலடி ஆசிரியர்களும். அறத்தை ஆண்டவன் பெயரால் செய்க என்கின்றனர் சமயவாதிகள்.

அறநூல்களில் அறமே சட்டங்களாகும். நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரி இறைவன் ஆவான் அறநூல் தொடங்கும் திருவள்ளுவரும், இதனை உணர்ந்தே கடவுள் வாழ்த்தும் அறன் வலியுறுத்தலும் வைக்கிறார்.

அறநூல்களுக்கும், சமய நூல்களுக்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் அதிகம் இல்லை. அறஞ்செய்க என்கின்றனர் திருவள்ளுவரும் நாலடி ஆசிரியர்களும். அறத்தை ஆண்டவன் பெயரால் செய்க என்கின்றனர் சமயவாதிகள். ஓர் உதாரணம் காட்டுகிறேன். நீங்களும் சிந்திக்கத் தொடங்கலாம். பொறாமைப்படாதே என்று கூறவரும் திருவள்ளுவர், பொறாமைப்பட்டால், பொறாமைக்காரன் சுற்றத்தார், உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் இன்றிக் கெடுவார்கள் என்று உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

பொறாமை என்ற மனத்தளவிலான குற்றத்திற்கு, இவை தண்டனை என்றால், தவற்றையும் தண்டனையையும் இணைப்பது எது என்ற வினாவரும். ஒருவன் நூறு ரூபாய்த் திருடினான். அவனுக்கு மூன்றுமாதச் சிறைத் தண்டனை என்று செய்தி வந்தது. தவறையும் தண்டனையையும் சட்டம் என்ற ஒன்று இணைத்தது. சட்டம் தாமே தம் வேலையைச் செய்யுமா? அதனை நடைமுறைப்படுத்த ஒரு மன்னன், தலைவர், அதிகாரி வேண்டுமல்லவா?

அறநூல்களில் அறமே சட்டங்களாகும். நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரி இறைவன் ஆவான். அறநூல் தொடங்கும் திருவள்ளுவரும்,

இதனை உணர்ந்தே கடவுள் வாழ்த்தும் அறன் வலியுறுத்தலும் வைக்கிறார்.

வள்ளுவர் பொதுப்பட இறைவன் என்கிறார். சமயவாதிகள் சிவன், திருமால், முருகன் என்று பெயர் சூட்டுகின்றனர். எனவே அறநூல்கள் கடவுள் தத்துவத்தைப் புறக்கணித்து எழுந்தவை என்பது பொருத்தமான ஒன்று அன்று. உயிர் வாழ்க்கையின் நிறைந்த பயன் அறம், பொருள், இன்பங்களில் தலைப்பட்டு வீடு அடைதலே முறை என்பர் நூலோர். பலசொல்லக் காமுறாமல், சில சொல்லி விளக்கும் ஒரு சிறு பாடலில் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. எது அறம்? என்ற வினாவிற்குச் சுற்றி வளைக்காமல் ஈதலே அறம் என்கிறது அந்தப் பாடல்.

**மேற்குறித்த மூன்றையும் முற்றிலுமாக விட்டு நீங்கும் நிலையே,
வீடு என்கிறது அந்தப்பாடல். இம்மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு
என்பது ஓளவையின் அமுத மொழி. வீடு பேறு பெறும்
நிலையில், அறம் கூட வேண்டா என்பது ஒரு சிறந்த
நிலைப்பாடு.**

சரி, அப்படி என்றால், பொருளாவது யாது? ஒருவன் முயன்று ஈட்டுவது எதுவோ அது பொருள் என்று கூறியிருந்தால் தவறு இல்லைதான். ஆனால் அந்தப் பாடல் வரி, தீவினை சிறிதும் கலவாது ஈட்டப்படுவதே பொருள் என்றும், பொருளும் அறநெறி வழுவாது ஈட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கண்டிக்கிறது. இன்பமாவது யாது என்பது அடுத்து வரும் வினா. ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவது என்று கூறிவிடாது. பல அடைமொழிகள் சேர்த்து, காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம் என்று மூன்று இலக்கணங்களை இன்பத்திற்குத் தருகிறது. ஒன்று அன்பு. இதனைக் காதல் என்ற சொல் குறிக்கிறது. ஒத்த கருத்தினராதல் என்பதைக் கருத்து ஒரு மித்து என்ற தொடர் காட்டுகிறது. ஒருவருக்காக மற்றொருவர் வாழ முனைவதை ஆதரவு படுதல் என்று அடையாளப் படுத்துகிறது. எனவே இன்பம் என்பது, நாம் நினைப்பது போல் எளிதான ஒன்றன்று என்பது புரிகிறது. சிலர் அதன் செவ்வி தலைப்படுவார் என்ற குறள் வரிதான் எத்தனை ஆழமானது.

பின் வள்ளுவத்திலும் வெளிப்படவிரித்துரைக்காத வீடு என்பதற்கு விளக்கம் தேடுகிறோம். மேற்குறித்த மூன்றையும் முற்றிலுமாக விட்டு நீங்கும் நிலையே, வீடு என்கிறது அந்தப்பாடல். இம்மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு என்பது ஓளவையின் அமுத மொழி.

வீடு பேறு பெறும் நிலையில், அறம் கூட வேண்டா என்பது ஒரு சிறந்த நிலைப்பாடு. இதுவரை இந்தப் பாடல் அறநூல் பாடல்தான். ஆனால் ஒரு தொடர் இதனைச் சமயநூல் பாடலாக்கி விடுகிறது. அரனை நினைந்து இம்மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு என்று, சிவனை நினைந்து என்று, ஒரு தொடர் இடை புகுந்து கொள்கிறது. அரனை நினைந்து என்பதை ஒவ்வொன்றோடும் இணைத்தல் வேண்டும்.

இறை உணர்வின் அடிப்படை அன்பும் அச்சமும். இறைவனை நினைந்து செய்வதால், இவற்றின் திறம் மேலும் சிறக்குமே அன்றிக் குறையாது. கடவுள் நினைவோடு அவற்றை இயற்றும் போது அவை மேலும் மேலும் ஒளிபெறும் என்பது நீளச் சிந்திப்பார்க்குப் புரியவே செய்யும்.

4

தீபாவளி, பொங்கல், கிறிஸ்துமஸ், ரம்ஜான் என்று பண்டிகைகள் வந்தால் குழந்தைகளுக்குக் கொண்டாட்டம் தான். புத்தாடை, பலகாரங்கள், கொண்டாட்டம், கேளிக்கை ஒரே மகிழ்ச்சிதான். ஒரு நாள் விநாயகர் சதுர்த்தி. விநாயகர் முன், கொழக்கட்டை, மோதகம், சுண்டல், அப்பம். ஒரு கொழக்கட்டையைக் கையில் எடுத்தான் என்பேரன். நைவேத்தியம் ஆகு முன்பு உண்ணக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் சாமி சாப்பிடுமுன்பு நாம் சாப்பிடக் கூடாது என்று கூறிக் கொழக்கட்டையைப் பிடுங்கிப் படையலில் வைத்தான் அவனைவிட இரண்டுவயது மூத்த பெரிய பேரன். ஏன் தாத்தா சாமி சாப்பிடுமா? என்றான். நான் பதில் கூற முடியாது நெளிந்தேன்.

கடவுள் உண்ணவில்லை என்பது கூட வியப்பில்லை. கடவுள் பக்தி யிக்க பக்தர்கள் கூட, அவர் உண்ணவில்லையே என்று கவலைப் படுவதாகவும் தெரியவில்லை.

ஒரு நீண்ட சிந்தனைக்குக் குழந்தை வழி திறந்துவிட்டான். ஏதோ இதிகாசத்தில், புராணங்களில் சுவாமி உண்டதாகக் கதைகள் உண்டே தவிர, கண்டு உணர்ந்த நிகழ்வுகள் பெரிதாக இல்லை. இன்று நேற்றல்ல. பல நூறு ஆண்டுகளாகவே ஆண்டவனுக்குப் படையல் இடும் பழக்கம் நிலவியிருந்ததைக் கண்ணப்ப நாயனார், அரிவாட்டாயர் வரலாறுகளில் சேக்கிழார் அடையாளம் காட்டுகிறார்.

கடவுள் உண்ணவில்லை என்பது கூட வியப்பில்லை. கடவுள் பக்தி மிக்க பக்தர்கள் கூட, அவர் உண்ணவில்லையே என்று கவலைப் படுவதாகவும் தெரியவில்லை. குழந்தை உண்ணவில்லை என்றால் மட்டும் நாம் எவ்வளவு கவலைப்படுகிறோம். குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று என்று பின் எப்படிக்கூற முடியும்? குழப்பம் நீடித்ததே தவிர விடைகிடைத்த பாடல்லை. எல்லாம் சடங்காக நடைபெற்று வருகின்றதே தவிர உயிர்ப்புடைய சமயவாழ்க்கையை எங்கேயும் காணோம்.

என் தந்தையார் திதி. அதிதிகளுக்கு உணவு பரிமாறப்பட்ட நேரம். தெருக்கோடி வீட்டு ஏழைத்தாய் முனியம்மா, அரைப்படி அரிசி கடன் கேட்டு மனைவியிடம் முன் நின்றாள். தருகிறேன் என்ற மனைவி ஏய்! முனியம்மா, இலையில் உட்கார்! சாப்பிடு! பின் அரிசி தருகிறேன் என்றாள். அவள் கண்கலங்கினாள், பிள்ளை வீட்டில் பசித்திருக்க நான் எப்படி அம்மா சாப்பிட முடியும் என்று மறுத்துவிட்டாள்.

**ஓ! எலும்பும், தோலும், சதையுமாக இருக்கும் ஒரு ஏழைத் தாயே!
பிள்ளை பசித்திருக்க உண்ண மாட்டாள் என்றால்? விடை
கிடைத்த மாதிரி உணர்ந்தேன். தான் படைத்த மனிதக்
குழந்தைகள் அனைவருக்கும் என்று உணவு கிடைத்து அவர்கள்
வயிறு நிறைகிறார்களோ அன்று தான், எம் இறைவனும் நம்
படையலை உண்பான் என்ற உண்மை புலப்பட்டது.**

வயிற்றில் பசி இருந்தும், பிள்ளை பசித்திருக்கும் போது ஒரு தாய் உண்ண மறுக்கிறாள். எனக்குப் பொறி தட்டியது. ஓ! எலும்பும், தோலும், சதையுமாக இருக்கும் ஒரு ஏழைத் தாயே! பிள்ளை பசித்திருக்க உண்ண மாட்டாள் என்றால்? விடை கிடைத்த மாதிரி உணர்ந்தேன். தான் படைத்த மனிதக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் என்று உணவு கிடைத்து அவர்கள் வயிறு நிறைகிறார்களோ அன்று தான், எம் இறைவனும் நம் படையலை உண்பான் என்ற உண்மை புலப்பட்டது.

அவன் தாயிற் சிறந்த தயாவானவன். பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சிறந்தவன் அல்லவா? அப்படியானால் படையல்கள் எல்லாம் பாவனைதாமா? ஏன் இந்தச் சடங்குகள் தொடர வேண்டும்? எத்தனை அவசரம் என்றாலும், சோற்றுக்குப் பதிலாக யாரும் அரிசியைப் படையலாக, ரூபாய் நோட்டுகளைப் படையலாக வைப்பதில்லை.

நம் முன்னோர்களுக்கு இது புரிந்திருக்காதா? ஒன்று மட்டும் தெளிவாகிறது. பணம், பணமாக இருந்தால் பதுங்கிக்கொள்ளும். அரிசி

- நாளைக்கு ஆகும் என்று அபகரிக்கப்படலாம். சோறாக மாறிவிட்டால் நாளை காலை இருந்தால் கெட்டுவிடும் என்ற எண்ணத்திலாவது பசித்த ஓர் ஏழை வயிற்றுக்குச் சென்று சேரும் என்பது தான் படையலில் இழையோடும் அன்புத் தத்துவம். வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினருக்கு உபசரித்துச் சிற்றுண்டியும், காபியும் வழங்குவது அன்பின் வெளிப்பாடு, படையலும் அதுவே.

பசித்தோர்க்குச் சோறும், நோயுற்றோருக்கு மருந்தும், அறிவு வளர்ச்சி பெறாதவர்களுக்குக் கல்வியும், திக்கற்றவர்களுக்கு ஆதரவும் தருவதை விட மேலான சமய வாழ்க்கை வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

சமையம் என்பது வெறும் சடங்குகளின் தொகுப்பு அன்று. அது மனிதர்களை வாழ வைக்கும் உயிர்ப்புடைய நடைமுறை விளக்கம். பசித்தோர்க்குச் சோறும், நோயுற்றோருக்கு மருந்தும், அறிவு வளர்ச்சி பெறாதவர்களுக்குக் கல்வியும், திக்கற்றவர்களுக்கு ஆதரவும் தருவதை விட மேலான சமய வாழ்க்கை வேறு என்ன இருக்க முடியும்? அன்னதானம், மருத்துவமனை, கல்விக்கூடம், அரவணைக்கும் அன்பில்லம் எல்லாம் அமையத்தானே சிறிய சிறிய ஊர்களில் கூட பெரிய பெரிய கோயிலை நம் முன்னோர்கள் கட்டினார்கள். நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா?

யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி என்று அருளிச் செய்தார் திருமூல நாயனார். மனித குலத்தின்பால் அன்பு மிகுமானால், உண்ணும் போது மட்டும் அல்லாமல், உண்ண உணவின்றி வாடும் நேரத்திலும் பசித்தோருக்கு உணவு படைக்க முடியும் என்று ஒரு படி மேலே போய்த் தெய்வச் சேக்கிழார், இளையான் குடி மாற நாயனாரை முன்னிறுத்தி உணர்வு ஊட்டுகிறார்.

பசித்தவாறு தெருவில் வலம் வரும் ஏழை கூட ஓர் ஆலயம் தான். ஊர் நடவே அசையாது நிற்பது கோயில். இவன் நடமாடும் கோயில். இவன் பசி வயிற்றுக்கு ஒருபிடி சோறு போட்டால், அது ஆண்டவன் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும். தன் குழந்தைக்கு யாராவது ஒன்றைக் கொடுத்தால் தாய்க்குத்தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி. ஆண்டவன் பெயரால் அடியார்களைப் புரியும் படிக்கூற வேண்டுமானால், கடவுள் பெயரைச் சொல்லி மனித குலத்துக்கு நேசக்கரம் நீட்டுங்கள். இதுதான் பெரியபுராணசாரம். சேக்கிழாரின் அருளியல் சித்திரம்.

5

நம்மில் பலருக்கும் இறைவன் அருளைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் அதிகமாகவே உள்ளது. அதற்காக நாம் பலவகையான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகிறோம். திருக்கோயில் சென்று வழிபடுகிறோம். விரதங்கள் மேற்கொள்கிறோம். பல்வேறு சடங்குகளை இயற்றி நிற்கிறோம். இவையெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இறைவனை அடைய இவற்றிலும் எளிய வழி ஒன்று உள்ளது என்கிறார் ஓர் அருளாளர். நீங்கள் சென்று முருகன் அருள் பெறத் தேவையில்லை. முருகனையே வந்து உங்களுக்கு அருள் செய்யுமாறு, என்னால் செய்ய இயலும் என்று நம்மை வியக்க வைக்கிறார்.

இது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்று நம்முள் வினா எழுகிறது. அந்தச் சலப வழிதான் யாது? நாலே நாலு செயல்கள்... நான் சொல்வது போல் செய்தால், இறைவன் அருள் உங்களை நாடி வரும். ஒன்று, மனத்தைக் கண்டபடி அலைபாயவிடாது தடுத்துக் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இரண்டு, கொடுங்கோபம் கொள்வதை விட்டு ஒழியுங்கள். மூன்று, நாள் தோறும் ஏழைகளுக்கு ஏதேனும் ஒன்றைத் தானமாக வழங்கி வாருங்கள். நான்கு, உயர்விலும் தாழ்விலும் செல்வத்திலும் வறுமையிலும் நிலை மாறாது ஒரே நிலையில் நில்லுங்கள். நின்றால், முருகன் அருள் உங்களுக்குத் தாமே வந்து வெளிப்படும் என்கிறார் அருணகிரிநாதர். இது ஒரு கந்தர் அலங்காரப் பனுவலின் சாரம்.

இந்தக் கவிதையில் ஓர் அற்புதம் ஒளிந்துள்ளது. வழிபாட்டைப் பற்றிய குறிப்பே இல்லை. ஒன்று, உறுதியாகத் தெரிகிறது. ஒருவன், மனிதப் பண்புகளில் சிறந்து நின்றால், இறைவன் அருள் அவனை நாடிவரும் என்பது அது.

இந்தக் கவிதையில் ஓர் அற்புதம் ஒளிந்துள்ளது. வழிபாட்டைப் பற்றிய குறிப்பே இல்லை. ஒன்று, உறுதியாகத் தெரிகிறது. ஒருவன், மனிதப் பண்புகளில் சிறந்து நின்றால், இறைவன் அருள் அவனை நாடிவரும் என்பது அது. கடவுள், கோயில், இறைமை, வழிபாடு, எல்லாம், மனிதனை மெல்ல மெல்ல வளர்த்து இறைமை நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் படிக்கட்டுக்கள். பண்புகளில் உயர்ந்த மனிதனை, நடமாடும் கோயில் என்று திருமூலர் சுட்டுகிறார்.

பேதங்கள் சிறிதும் இல்லாது, எல்லா உயிர்களிடமும் அன்பு செலுத்தி, மனப்பூர்வமாக உலக மக்களை எல்லாம் சமமாகக் கருதி, அன்னார்க்குத் தொண்டு செய்யத் தம்மை ஆளாக்கிக் கொள்ளும் அன்பர் உள்ளமே, இறைவன் நடனமாடும் அம்பலம் என்கிறார் வள்ளலார். உலகம் போற்றும் உயர் பண்புகளில் தலைநின்று, தனிமனித ஒழுக்கத்தில் நம்பிக்கை பூண்டோர் அனைவரும், மெல்ல மெல்ல, தெய்வநிலை அடையதல் கூடும் என்பதே சமயங்கள் எடுத்துரைக்கும் இரகசியம்.

உலக ஒழுக்கமும் இறைமை நிலையும் வேறு வேறானவை; ஒன்றோடு ஒன்றைத் தொடர்பு படுத்தாதீர்கள் என்று பேசுவோரும் நம்மிடையே உள்ளனர். இல்லை, அவை இரண்டு அல்ல, ஒன்றே! இறைமையும் ஒழுக்கமும் பிரிக்க இயலாதன. தில்லை அம்பலவன் திருவடிகளில் அன்பு; சிவனடியார்கள்பால் நேசம்; அடியவர்களுக்குத் திருவோடு வழங்கும் குலமரபு வழிவந்த கொடை; எல்லாம் இருந்தும் மனைவியை விட்டு ஒரு பரத்தையொடு உறவு கொண்ட ஒருவருக்கு, இறைவன் மனைவி வாயிலாகவே அறிவு கொளுத்தச் செய்கிறான்.

**செய்த தவறுக்காகப் பூம்புகாரில் தண்டனை பெறாது தப்பிய
கோவலனை, தருமம், செய்யாத குற்றத்திற்காக மதுரை
வீதியில் தண்டித்து விட்டதே.**

அவர் சமூக ஒழுங்கிற்குள் வந்த பிறகே, இறைவன் திருவருள் கிடைப்பதாகச் சேக்கிழார் இனங்காட்டுகிறார். ஆண், பெண் உறவைச் சமயங்கள் ஏற்கவே செய்கின்றன. எல்லா வற்றுக்கும் ஓர் எல்லை வேண்டும் என்று விதிக்கிறது. கண்ணகியை விட்டு விட்டு மாதவிபால் சென்று வாழ்ந்த கோவலனைத் தண்டிக்கப் பூம்புகாரில் சமூகச் சட்டங்கள் இல்லை. சட்டப்படி அவன் குற்றவாளி இல்லை. ஆனால் தருமத்தின் பார்வையில், ஒரு பெண்ணின் கண்ணீருக்குக் காரணமான அவன், குற்றமற்றவனாகத் தப்ப முடியவில்லை. செய்த தவறுக்காகப் பூம்புகாரில் தண்டனை பெறாது தப்பிய கோவலனை, தருமம், செய்யாத குற்றத்திற்காக மதுரை வீதியில் தண்டித்து விட்டதே.

நாம் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குங்குலியக்கலய நாயனாரை அறிமுகப்படுத்தும் சேக்கிழார், அவர், சிவன் தாள் மலர்களின் அன்பு பூண்டவர் என்று மட்டும் நிறுத்தாது. உருகிய அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார் ஒழுக்கம் மிக்கார் என்று, தனிமனித ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்தி நிறைகிறார். கலிக்கம்ப நாயனாரை உரிமை ஒழுக்கம் தலை

நின்ற, உயர் தொன் மரபில் வந்தார் என்று குடி ஒழுங்கினை வற்புறுத்துகிறார்.

இறைவன்பால் அன்பு பூண்டவர்; இறைவன், இவரைத் தன் நண்பனாக ஏற்றுப் போற்றினான். தம்பிரான் தோழரானார் சுந்தரர். பொன், பொருள், பொதிசோறு யாவும் கொடுத்து மகிழ்ந்தார் இறைவன். ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் எடுக்க அருள் பாலித்தார். ஆனால், தன்னை ஒத்த இன்னொரு அன்பு பூண்ட சங்கிலியாரை ஏமாற்ற முனைந்த போது, சுந்தரர் கண்பார்வையைத் திருஒற்றியூர் சிவன் பறித்துக் கொண்டான்.

இறைவன் அருளை நிரம்பப் பெற்றவர்களாயினும், பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய இறைவன் ஒருகாலும் துணை நிற்க மாட்டான்.

தனிமனித ஒழுக்கத்தில் தலைநிற்பதே இறை நிலை. அதனை விடுத்து இறைவன் அருள் கிடைத்துவிடும் என்று நம்புவது, ஒரு மாயை என்பது நம் சிந்தையில் நிறைகிறது.

இறைவன் அருளை நிரம்பப் பெற்றவர்களாயினும், பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய இறைவன் ஒருகாலும் துணை நிற்க மாட்டான். அபிராமி என்ன தருவாள் என்று பட்டரிடம் கேட்டபோது, அவள் கடைக்கண்கள், என்னென்ன தரும் என்று பட்டியல் தந்தார். தனம் தருவாள்; கல்வி வழங்குவாள்; தளராத நெஞ்ச உறுதியை நல்குவாள்; தெய்வ நிலைகூட வழங்குவாள்; உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசும் தீயரை விலக்கி நல்லோருடன் நட்புச் செய்ய உதவுவாள்.

எல்லாம் சரி! என் பகைவனுக்கு ஒரு தண்டனை தருவாளா? என்று கேட்டபோது, நல்லன எல்லாம் தரும் என்று முடிக்கிறார். என்ன பொருள்? இறைவனிடம், உனக்கு நன்மை தருவதைக் கேள். கிடைக்கும். பிறருக்குத் தீமையை, இறைவன், ஒரு நாளும்தான், உன் வேண்டுகோளுக்காகத் தரமாட்டான். எனவே, தனிமனித ஒழுக்கத்தில் தலைநிற்பதே இறை நிலை. அதனை விடுத்து இறைவன் அருள் கிடைத்துவிடும் என்று நம்புவது, ஒரு மாயை என்பது நம் சிந்தையில் நிறைகிறது.

6

பெண் என்ற சொல்லுக்குப் பேணும் தன்மை கொண்டவள்; அதாவது, பலரையும் அரவணைக்கும் அன்பு கொண்டவள் என்பது

பொருள். கணவன், குழந்தைகள், மூத்தோரை எல்லாம் அன்பால் அரவணைக்கும் நிலை, மனைவி என்ற நிலையிலேயே பெரிதும் சிறக்கும். பழைய தமிழ் நூல்களாகிய சங்க நூல்களில், பெண் என்ற சொல்லுக்கு மனைவி என்றே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நிலை உள்ளது. பெண் ஈற்று உற்றென; சோர்விலாள் பெண்; பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்; என்ற தொடர்கள் இதனை உறுதி செய்கின்றன.

பெண் என்ற சொல்லுக்கு மனைவி என்றே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நிலை உள்ளது. பெண் ஈற்று உற்றென; சோர்விலாள் பெண்; பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்; என்ற தொடர்கள் இதனை உறுதி செய்கின்றன.

பெண், பெண்ணாக வாழ்வதே ஒரு துறவு நிலை, தனியாக அவளுக்கு ஒரு துறவு நிலை வேண்டா என்பது சைவப் பெருமிதம்.

சமூகத்தில் நிகழும் தவறுகளையும் அநீதிகளையும் நீக்கும் பொறுப்பில், தமிழ் நாட்டில், சமயங்கள் பெரும்பங்காற்றியுள்ளன. பெண்மையை உரிமை உடையது ஆக்கவும், ஆணுக்கு நிகராக மேம்படுத்தவும் சைவ சமயம் மௌனப் போராட்டங்கள் நிகழ்த்தியுள்ளதைப் பெரியபுராணப் பதிவுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. வைதிக சமயங்களில், பெண்களுக்கு, எந்த நிலையிலும் துறவு நெறி ஏற்கப் பெறவில்லை. திலகவதியார், மனைத்தவம் புரிந்தார் என்றே சேக்கிழார் பதிவு செய்கிறார். காரைக்கால் அம்மையார் பேய் வடிவம் வேண்டிப் பெற்று ஒரு சிவன் அடியவராகவே கயிலை சேர்கிறார்.

பெண், பெண்ணாக வாழ்வதே ஒரு துறவு நிலை, தனியாக அவளுக்கு ஒரு துறவு நிலை வேண்டா என்பது சைவப் பெருமிதம். தன்னலம், தனக்காக வாழ்தல் என்பது மனைவி நிலையில் பெரும்பாலான பெண்களிடமும் இல்லையே. மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர், அருள்மிகு கற்பகாம்பாள் உடன் அமர் கபாலீச்சரத்தான், அபயாம்பிகை உடனமர் மயூரநாதர் என்ற சைவ வழக்குகள், பெண்ணை உரிமை சான்ற நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் சைவப் பதிவுகள். பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே என்பது, மதுரையில், சீகாழியை நினைந்துப் பாடிய ஞானசம்பந்தர் வாக்கு.

பெண்மையை மேலெடுத்து நிறுத்தும் முயற்சியில் சேக்கிழார் தனிக் கவனம் செலுத்துகிறார். அவர் பதிவுகள், சைவம் பெண்மைக்குச்

சூட்டிய கிரீடங்கள். மற்றைய எல்லாத் தமிழ் இலக்கியங்களும் பெண்ணை அவள், இவள், வந்தாள், பிறந்தாள் என்று, எகர விசுதி போட்டு எழுதிய காலத்தில், பெரிய புராணத்தில், எல்லாவிடத்தும் பெண், பலர்பால் விசுதியில் திலகவதியார் என்றும், திருவனைய திலகவதியார் பிறந்தார் என்றும், தென்னவன் பெருந்தேவி... கமலங்களில் பொருந்த முன் விழுந்தார் என்றும் மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம் என்றும் சிறந்து நின்றலை நாம் காண முடிகிறது.

உலகத்தார் பார்வையில் வாழ்வு இழந்தவர் போல் காணப்படும் திலகவதியார், திருவதிகையில் தம்முன் வணங்கிய, தருமசேனராகிய தம் தம்பிக்குத் திருவாளன் திருநீற்றை ஐந்தெழுத்து ஓதிக்கொடுத்துச் சிவாலயத்துள் இட்டுச் சென்றார் என்றால், தீட்சைசெய்துதாய் மதத்திற்கு ஏற்கும் உரிமை, ஓர் ஆதீன குருமகாசந்நிதானத்துக்கு நிகராக, ஒரு பண்பாட்டுப் பெண்மைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

திருவாரூரில் சுந்தரரை முதன் முதல் கண்டு பரவை நாச்சியார் ஐயம் கொண்டு தெளிந்தார் என்று, இலக்கண மரபு உடைத்துப் பெண்மையை அறிவு நிரம்பியதாகப் பெரியபுராணம் உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. இது சைவம் பெண்மைக்குத் தந்த உரிமைக் கொடை.

இது வரலாற்று ரீதியான, ஒரு பெண் உரிமைப் பதிவாகவே கருதப்படவேண்டும். காதல் நிலையில், முதன்முதல் அழகிய பெண்ணைக் கண்ட ஆண்மகன், இவள் யாராக இருப்பாள் என்று பலவாறு சந்தேகப்பட்டுப் பின் அறிவால் தெளிவடைவான். தொல்காப்பியம், ஐயக் கிளவி ஆடுஉவுக் குரித்தே எனச் சந்தேகப்படும் உரிமை பெண்ணுக்கு இல்லை என்று தடைவிதித்தது. காரணம், அவள் ஐயப்பட்டால், அறிவு அதிகம் இல்லாதவள் பெண் என்பதால், உள்ளத்தில் அச்சம் எழுமே அல்லாது காதல் பிறவாது என்று, உரைகாரர்கள் விளக்கம் வேறு அளித்தனர். முன்னே தோன்றும் இவர், முருகனோ, மன்மதனோ என்று திருவாரூரில் சுந்தரரை முதன் முதல் கண்டு பரவை நாச்சியார் ஐயம் கொண்டு தெளிந்தார் என்று, இலக்கண மரபு உடைத்துப் பெண்மையை அறிவு நிரம்பியதாகப் பெரியபுராணம் உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. இது சைவம் பெண்மைக்குத் தந்த உரிமைக் கொடை.

ஆடவர்களும், பெண்மைக்குப் பெருமை சேர்க்குமாறு

வாழ்ந்தனர் என்பதும் அங்கே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டுக்கு உரிய திருவெண்காட்டு நங்கையும், சந்தனத்தாகியும் வருக என்று அழைத்த போது, சிவனடியாராக வந்தவடபுலத்துக் காபாலிபெண்கள், ஆடவர்கள் இல்லாது தனித்து இருக்கும் இல்லத்துக்குள் ஆண் ஒருவன் வருவது, பண்பு அல்ல என்று உரைத்தார் என்ற சேக்கிழாரின் பதிவு, அற்புதம் மிக்க, நீள நினைந்து மகிழ்த்தக்கது. கணவர் மறைவுக்குக் காரணமானவர் இவர் என்று தெரிந்தும், வீடு தேடி வந்தவரைப் பகை மறந்து வரவேற்பது பண்பாடு என்று கருதி வரவேற்ற, ஒரு மாதரசி கலிக்காமநாயனார் மனைவி என்பது மேலும் ஓர் அரிய பதிவு.

மயிலைக் கபாலிச்சரத்தில் தாம் உயிர்ப்பித்துத் தந்த பூம்பாவையை மணந்து கொள்ளுமாறு, தந்தை சிவநேசர் ஞானசம்பந்தரை வேண்டுகிறார். ஒரு பெண்ணுக்கு உயிர் தந்த நான், தந்தையாதல் கூடுமே தவிர கணவனாதல் கூடுமோ என்று உரைத்த ஞானசம்பந்தர் பதில் உரையில், பெண்மைச் சிறப்பெல்லாம், ஆடவர் பண்பாட்டில் தான் ஒளி பூக்கும் என்பது நிறுவப்பட்டுள்ளது.

என் இருபெண்களையும் மணந்து கொள்ள வேண்டும் என்று, கோட்புலியார் விண்ணப்பித்த போது, அவர்கள் இருவரையும் தம் பெண்மக்களாக ஏற்றுத் தேவாரத்துள் பதிவு செய்கிறார் சுந்தரர். கடவுளாகமட்டும் பெண்ணைக் கோயில்களில் கும்பிட்டுக் கொண்டிருந்த நம்மவருக்கு அத்தெய்வம், மனைவி வடிவில், உன் இல்லத்திலேயே இருக்கிறது என்று நிறுவிய சேக்கிழார் நம் சிந்தையில் நிறைகிறார்.

7

பொதுவாகவே, கவிஞர்களுக்குச் சமூக நலம் குறித்த தொலை தூரப் பார்வை உண்டு. இலக்கிய எழில் குறைந்துவிடாது, தம் சமூக நல் உணர்வுகளைக் கவிஞர்கள் இடை இடையே பதிவு செய்து வைப்பர். நம்மில் பலர் இலக்கியக் கல்வியை, இரசனைக்காகவும் பொழுது போக்கிற்கு என்றும் கருதிப் பயில்கின்றனர். இலக்கியங்களின் சமூகத்தாக்கங்கள் குறித்துப் பலரும் சிந்திப்பதில்லை. நூற்றுக்கணக்கான அற இலக்கியங்களுக்கு, பின் வந்தோரால் சொற்பொருள் விளக்கமும், நயவுரைகளுமே எழுதிக் குவிக்கப்பட்டன. சமூகப்பார்வையை இனங்கண்டு காட்டியவர்கள் சிலர் என்றே கூறலாம்.

காசிநகரப் புலவர்கள் பேசும் உரையைக் காஞ்சியில் இருந்தவாறு கேட்பதற்கு ஒரு கருவி செய்யவேண்டும். வங்காளத்தில் ஓடிவரும் மிகை நீரைத் திருப்பி, மைய நாடுகளில் பயிர் வளர்க்க வேண்டும் என்ற கவிஞரின் கனவுகள் மெல்ல மெல்ல நடை முறையாகும் போது நமக்கு மகிழ்ச்சி மிகுதியாகிறது. இமையமலையில் நடந்த சிவன் பார்வதி திருமணத்தை அகத்தியர், பொதிய மலையில் கண்டுகளித்தார் என்பதைப் பக்திக் கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் பார்க்காமல், அறிவியல் சாத்தியத்துடன் நாம் காண முயன்றிருந்தால் தொலைக் காட்சியைக் கண்டு பிடித்த பெருமை நமக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

இமையமலையில் நடந்த சிவன் பார்வதி திருமணத்தை அகத்தியர், பொதிய மலையில் கண்டு களித்தார் என்பதைப் பக்திக் கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் பார்க்காமல், அறிவியல் சாத்தியத்துடன் நாம் காண முயன்றிருந்தால் தொலைக் காட்சியைக் கண்டு பிடித்த பெருமை நமக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

சீவகன் தந்தை புஷ்பக விமானத்தில் பறந்தான் என்று, சிந்தாமணி ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார். திருமூலர் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார் என்று சேக்கிழார் சுட்டுகிறார். நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும். சேக்கிழார் என்றதும் பெரியபுராணம் நினைவுக்கு வருகிறது. அங்கேதான் எத்தனை எத்தனை சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகள்! நமக்குள் வியப்பு விரிகிறது. திருவாரூரில் சுந்தரருக்கும் பரவையாருக்கும் ஆரூர் இறைவன் திருமணத்தை நடத்த அருள்பாலித்தான் என்பது ஒரு பதிவு. இறைவன் கருணையும், சுந்தரர் ஆரூர்ப் பெருமான் நட்பும் இத்தடத்தில் பேசப்பட்டனவே அன்றி, ஒரு கணிகையர் குலப்பெண்ணுக்கும், இறைவன் திருமேனி தீண்டிப் பூசிக்கும் ஆதிசைவருக்கும் இறைவன் திருமணம் நிகழத் துணை நின்றான் என்பதில் சாத்தியம் கடந்த ஒரு கலப்புத் திருமண நிகழ்வை, ஒரு சமூக நலத்தை, நாம் இனம் பிரித்துக் காட்டவில்லை.

இறைவனுக்குக் கூட இத்தகைய திருமணங்களில் மறுப்பு ஏதும் இல்லை என்பதை நாம் வெளிப்படுத்தி இருந்தால், நம் சமய வாழ்வு மேலும் சிறந்திருக்கும். நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம் என்ற திருத்தாண்டகத் தொடரில் தான், எத்துணைத் தீரம்? எவ்வளவு துணிவு? முடியாட்சிக் காலத்தில், ஒரு தனி மனிதராக நின்று திருநாவுக்கரசர் எழுப்பிய இந்தக் குரல் ஐனநாயகத்தின் முதல் குரல் என்றோ, தனிமனித சத்தியாக்கிரகத்தின் ஒளிக் கீற்று என்றோ நாம்

பிரகடனப் படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

குடந்தையை அடுத்த பழையாறையில் சிவாலயம் ஒன்றை, வேறு சமயத்தார், குப்பை கூளங்களால் மறைத்து வைத்துள்ளதை அறிந்து, அப்பரடிகள் உண்ணா நோன்பு மேற்கொள்ளுகிறார். நாடாளும் வேந்தனுக்கு இச்செய்தி எட்டி, அவன் வந்து குப்பை கூளங்களை அகற்றச் செய்து வழிபாட்டிற்கு வழி திறந்து விடுகிறான். இதை, ஒரு தனி மனிதப்போராட்டமாக, தம்மை வருத்திக்கொண்டு, ஆட்சியாளர் கவனத்தை ஈர்த்த போராட்ட வழித்தடமாக நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும்.

கொடுங்கோல் மன்னனுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு குடிமகன் நான் அல்லேன் என்ற மறுப்பு உரைத்த அதே பாடலில் நான் இறைவனுக்கு மீளா ஆளாய் என்றும் அடிமைப்பட்டு வாழ்வேன் என்றும் பேசி முடிக்கிறார். அதிகாரக் கட்டுக்களைத் தகர்த்தெறியும் மனிதகுலம் அன்புக்குள், அறநெறிவளாகத்துக்குள், தம்மைக் கட்டுப்படுத்தி ஆகவே வேண்டும் என்பது, வரம்பற்ற ஜனநாயக உரிமைகளை எதிர்பார்ப்போருக்கு ஓர் எல்லை வகுக்க வில்லையா! இதைத்தானே மகாகவி பாரதி, பூமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமைசெய்யோம், பரிபூரணனுக்கே அடிமை செய்து வாழ்வோம் என்று ஏற்றிப்போற்றுகிறார். தவறு செய்தவன் தன் ஒரே மகனாக இருந்தாலும் அவனுக்கும், ஒரு குடிமகனுக்கு வழங்கப்படுவதற்கு மேலான சலுகை எதையும் வழங்க முடியாது என்பதைத்தானே, மனு நீதிச் சோழன் வரலாறு நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தவறு செய்தவன் தன் ஒரே மகனாக இருந்தாலும் அவனுக்கும், ஒரு குடிமகனுக்கு வழங்கப்படுவதற்கு மேலான சலுகை எதையும் வழங்க முடியாது என்பதைத்தானே, மனு நீதிச் சோழன் வரலாறு நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

நாடாளும் ஒருவன், தன் கீழ் வாழும் குடிமக்களுக்குத் தன்னாலோ, தன் சுற்றத்தாராலோ, பகைவர்களாலோ, விலங்குகளாலோ, கள்வர்களாலோ தீங்கு வாராது காக்கும் கடமை உடையவன் என்று பேசும் மனு வேந்தன் உரைகள் நமக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வை அல்லவா ஆக்கியிருக்க வேண்டும். கோயில் பூசைக்கு என்று ஒதுக்கிவைத்திருந்த தானியங்களைப் பஞ்சகாலத்தில் எடுத்து உண்டு விட்டுப் பின்னர் பஞ்சம் நீங்கியதும் கொடுத்து விடலாம் என்று கருதியவர்களைத் தண்டித்தார் கோப்புலி நாயனார் என்கிறது பெரிய

புராணம். நல்லறங்களுக்காக என்றும் திருக்கோயில்களின் வளர்ச்சி கருதியும் நம்முன்னோர் விட்ட நிலங்களும் வைத்த நிதிகளையும் நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமல்லவா?

நம்மை நாமே மன்னித்துக் கொள்ளவும் நமக்கு ஏற்றவாறு அறநெறிகளுக்கு விளக்கம் சொல்லவும் நாம் கற்ற அளவு அறத்தில் ஊன்றி நிற்க நாம் கற்றிருக்கவில்லை.

நம்மை நாமே மன்னித்துக் கொள்ளவும் நமக்கு ஏற்றவாறு அறநெறிகளுக்கு விளக்கம் சொல்லவும் நாம் கற்ற அளவு அறத்தில் ஊன்றி நிற்க நாம் கற்றிருக்கவில்லை. உலகில் எல்லாராலும் இது முடியாது என்று ஒதுக்கிய செயலைச் செய்து காட்டுவேன் என்று முயன்று வெற்றிபெற்றவர்களே பெரியவர்கள். ஏனையோர் அவ்வாறு முயலாது சோம்பிக்கிடப்போர் சிறியவர்களே!

**இடைப்பட்ட நிலை என்று ஒன்று இல்லை
சேக்கிழார் போன்ற சமய நூல் ஆசிரியர்கள்**

சமயவரலாறு பேசிச் சமூகத்தை மேலெடுத்துச் செல்லும் முயற்சியை மேற்கொண்டவர்கள் நம் வணக்கத்துக்கு உரியவர்கள்.

**நாமும் பெரியவர்களாக உயர முற்படுவோம்
இன்னும் ஒரு பெரிய புராணம் மலரட்டும்**

8

ஒரு நீண்ட விடுமுறை வந்தது. என் பேரனை அழைத்துக் கொண்டு எங்கள் கிராமத்திற்குச் சென்றேன். இளநீர் குடிக்க ஆசைப்பட்டான், தோப்புக்குச் சென்றோம். ஒரு தென்னை மரத்திலிருந்து பழுத்த மட்டை ஒன்று சரிந்து கீழே விழுந்தது. பேரனுக்கு அதிலே ஒரு கேள்வி தோன்றியது. மட்டை ஏன் விழுகிறது. பழுத்த மட்டை மரத்துக்கு பயன்படாது, அதனால் மரம் அதைக் கீழே தள்ளிவிட்டது என்றேன். இளநீர் குடித்து இளைப்பாறித் திரும்பும் பாதையில் வரப்பில் ஒரு பனை மரம். அடுத்துச் சில ஈசமரங்கள். அவற்றிலெல்லாம் காய்ந்த மட்டைகள் மரத்தைப் பற்றி நின்றன. ஏன் தாத்தா இந்த மரங்கள் மட்டைகளைத் தள்ளவில்லை? எனக்குப் பொறித்தடியது. சிந்தனை நீண்டது. பழுத்த மட்டைகளை உதறி எறிந்த

தென்னை மீது ஏறிக் காய் பறித்துவிட முடியும். பற்றிநிற்கும் பனைமீதும் ஈச்சை மீதும் ஏறிக் காய்பறிப்பது எளிதல்ல என்பது புரிந்தது.

மரத்துக்கு ஈரமும் நீரும் சேகரித்துத்தர இயலாதநிலையிலும் காய்ந்த மட்டைகள் காய்களுக்குக் காவல் காத்து நின்றன. பாவம் அந்தத் தென்னை மரம். நம்மில் பலர் இன்று தென்னைகளாகத்தாம் வாழ்கிறோம். பழுத்த மட்டை சமை என்று கருதித் தள்ளிவிட்டோம். குடும்பத்தில் காவல் இழந்து கிடக்கிறோம். தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவற்கோர் குணமுண்டு என்றார்களே! என்ன தனியான குணம்? விருந்தோம்பலா? எல்லா இனத்திலும் விருந்தோம்பல் இருக்கிறதே! தெய்வ நம்பிக்கையா? நம்மிலும் மேலான நம்பிக்கை கொண்ட இனங்கள் உலகில் உண்டே? பின்னே..? தமிழ்க் கலாசாரத்தின் தனித்துவம் தான் என்ன? கூட்டுக்குடும்பம், கூடி வாழ்தல். ஒரு புதுக்கவிதை படித்தேன் மகன் கட்டிய வீட்டிற்குப் பெயரோ அன்னை இல்லம், அன்னை இருப்பதோ முதியோர் இல்லம்.

நம்மில் பலர் இன்று தென்னைகளாகத்தாம் வாழ்கிறோம்.

பழுத்த மட்டை சமை என்று கருதித் தள்ளிவிட்டோம்.

குடும்பத்தில் காவல் இழந்து கிடக்கிறோம்.

காலத்தின் தேவை கருதிய மாற்றங்களை மறுப்பார் இல்லை.

ஆனால் இயன்றும் கூடிவாழும் வாய்ப்பிருந்தும் பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்து வாழ்கின்ற பிள்ளைகளை என் என்பது? தமிழர்

கலாசாரத்தின் கடைசி அடையாளமும் கரைந்து

கொண்டிருக்கிறது.

காலத்தின் தேவை கருதிய மாற்றங்களை மறுப்பார் இல்லை. ஆனால் இயன்றும் கூடிவாழும் வாய்ப்பிருந்தும் பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்து வாழ்கின்ற பிள்ளைகளை என் என்பது? தமிழர் கலாசாரத்தின் கடைசி அடையாளமும் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது. பிள்ளைகள் பலராக இருந்த காலத்தில் பிரச்சனை பெரிதாக இல்லை. ஒருவன் இல்லை என்றால் இன்னொருவன் என்று பெற்றோர் சமாதானம் கொண்டனர். அது சாத்தியமாகவும் இருந்தது. இன்று பிள்ளைகள் ஒருவர் இருவர் ஆகிவிட்டனர். பெற்றோரின் முதுமை உலகம் நம்பிக்கையோடு அவர்களைச் சுற்றியே சுழல்கிறது.

ஆதரவான சில வார்த்தைகள். பேரக் குழந்தைகளோடு கொஞ்சி மகிழும் சில தருணங்கள். கல்வியும் அறிவும், பட்டமும், பதவியும், உடலும், உயிரும், அவர்கள் போட்ட பிச்சை அல்லவா? அதை உணராத ஆயிரம் பட்டங்களுக்கு என்ன பொருள் இருக்க முடியும்.

ஆனால் பிள்ளைகள் பால் அன்பு தேய்ந்து போய்விட்டது. அற உணர்வு காய்ந்து வற்றிவிட்டது. கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை என்று பேசிய நாடு. சுற்றம் தழால் என்று அதிகாரம் படைத்த மண். எல்லாம் பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் மெல்ல மறைய அனுமதிக்கலாமா? எல்லாரும் சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் இது. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த பெற்றோர்களைவிட, தற்போதுள்ள பெற்றோர்கள், பிள்ளைகளை உருவாக்கும் கடமைகளில் சிறந்தே நிற்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்ப்பெல்லாம் அன்பு... அன்பு... அன்பு ஒன்று மட்டும் தான்.

ஆதரவான சில வார்த்தைகள். பேரக் குழந்தைகளோடு கொஞ்சி மகிழும் சில தருணங்கள். கல்வியும் அறிவும், பட்டமும், பதவியும், உடலும், உயிரும், அவர்கள் போட்ட பிச்சை அல்லவா? அதை உணராத ஆயிரம் பட்டங்களுக்கு என்ன பொருள் இருக்க முடியும். கடமை என்பது மட்டுமன்று; அவர்கள் நம் நலத்திற்காகப் பிரார்த்திப்பவர்கள்.

9

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்கிறார்கள். அவை, எவை எவை என்று எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்த கலை எல்லாருக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய கலை ஒன்று உண்டு.

அதுதான் வாழும் கலை.... வாழ்க்கை என்னும் அரிய கலை. அதன் முதல் அத்தியாயமே உலகொடு ஒத்துப்போதல்... ஊரோடு உறவு கொள்ளல். நம்மில் பலருக்கு இந்தக் கலை ஒத்து வருவதில்லை. என் உறவினர் சிலர், நண்பர்கள் சிலர் சென்னையில் ஏறத்தாழப் பத்து இடங்களில் வீடு மாறியிருக்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால்... அந்தக் காட்டுமிராண்டிகள் மத்தியில் மனிதன் வாழ முடியாது என்பார்கள். அங்கெல்லாம் மனிதர்களா வாழ்கிறார்கள்; மிருகங்கள் என்று உறுமுபவர்கள்.

உண்மையில் இவர்கள் தாம், வேடிக்கை மனிதர்கள். நம்

இரக்கத்துக்கு உரியவர்கள். விலங்கிலிருந்து மனித இனம் வேறுபட்டு உயர்ந்ததற்கு நான்கு காரணங்கள் உண்டு. ஊர்வகுத்தல் - கோயில் - அரசு - குடிவகுப்பு என பாரதி குயில் பாட்டில் சொன்னதாக நினைவு. நிலவில் கால் மிதித்த முதல் மனிதர் நீல் அம்ஸ்ட்ராங். அங்கே நீங்கள் என்ன உணர்ந்தீர்கள்! இறைவன் பிரபஞ்சப் படைப்பைக் கண்டு வியந்தேன். அடுத்து? எம் நாட்டு அறிவியல் வளர்ச்சி எண்ணிப் பெருமிதப்பட்டேன்! அடுத்து, ஒரு போடு போட்டார் பாருங்கள் நான் வியந்தே போனேன்.

விலங்கிலிருந்து மனித இனம் வேறுபட்டு உயர்ந்ததற்கு நான்கு காரணங்கள் உண்டு. ஊர்வகுத்தல் - கோயில் - அரசு - குடிவகுப்பு என பாரதி குயில் பாட்டில் சொன்னதாக நினைவு.

ஒரே ஒரு வருத்தம் என்றார், நிருபர்கள் என்ன என்றனர். பல லட்சம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் நிலவில் கால் பதிக்கத் தெரிந்த மனித இனத்திற்கு அண்டை வீட்டார் மனதில் கால் பதிக்கத் தெரியவில்லையே, நியாயமான வருத்தம் தான். நிலவை வெற்றி கொண்டு முப்பதாண்டு கடந்தும், நம் சமூக உறவுகளில் பெரிய மாற்றம் வந்த பாடில்லை. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார், பல கற்றும் அறிவிலாதார் என்பது, அற நூல் எச்சரிக்கை. அண்டை அயலாரோடு உறவை மேம்படுத்திக்கொள்ளச் சலபமான வழி முறைகள் ஏராளம் உள்ளன. கொஞ்சம் நேரம் செலவிடல், சின்ன சின்ன அன்பு, அவர்கள் இன்றியமையாதவர்கள் என்று எண்ணும் உயர் குணம், விட்டுக் கொடுத்தல் என்பன இருந்தால் போதும்.

நள்ளிரவில் ஒரு பாம்பு வந்து புகுந்துவிட்டது, குழந்தைக்குத் திடீர் நலக்குறைவு... நீங்கள் காரில் அலுவலகம் சென்றுவிட்டீர்கள்! தொலைபேசி வேறு செயலிழந்து விட்டது. நள்ளிரவு விருந்தாளி வந்து விடுகிறார். அப்போது தான் அண்டை அயலாரின் உதவி பற்றி உங்களுக்குப் புரிய வரும்.

எத்துணை, எத்தனை வசதியும், அதிகாரமும், ஆள் கட்டுமானமும் இருந்தாலும், அண்டை அயலார் போல் தக்க தருணத்தில் அவை ஒன்றும் உதவமாட்டா! நள்ளிரவில் ஒரு பாம்பு வந்து புகுந்துவிட்டது, குழந்தைக்குத் திடீர் நலக்குறைவு... நீங்கள் காரில் அலுவலகம் சென்றுவிட்டீர்கள்! தொலைபேசி வேறு செயலிழந்து விட்டது. நள்ளிரவு விருந்தாளி வந்து விடுகிறார். அப்போது தான்

அண்டை அயலாரின் உதவி பற்றி உங்களுக்குப் புரிய வரும். குழந்தைக்குப் பிறந்த நாளா? தவறாமல் அண்டை அயலார் வீட்டுக் குழந்தைகளை அழையுங்கள். பெற்றோர் உறவு தலைப்படும். அடுத்த வீட்டு அம்மணி கோயிலுக்குப் போகிறாரா? தராதரம் பார்க்காமல் மனைவியை உடன் அனுப்பிவையுங்கள். தெருவில் ஒருவருக்குப் பணியைப் போட, பணி ஓய்வோ, பட்டமோ, விருதோ வாய்த்திருக்கிறதா! சென்று ஒருநிமிடம் பாராட்டத் தவறாதீர்கள். கணவனும் மனைவியுமாகக் கோயிலுக்குப் புறப்படுகிறீர்கள். நானுந்தான் கோயிலுக்குப் போகணும்; பாடும் இந்த முழங்கால் வலி முடியலையே என்ற, பக்கத்து வீட்டு மூதாட்டியின் அங்கலாய்ப்பு நினைவுக்கு வருகிறதா? மறவாது உடன் கூட்டிச் செல்லுங்கள்; அந்தக் குடும்பமே வசப்படும்.

மறைவு, துயரம் என்று நிகழும் போது, அழைப்பை எதிர்பாராது சென்று உதவுங்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களின் குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டுங்கள். இயன்றால் சிறுகச் சிறுக உதவுங்கள்.

அண்டை அயலாரை உறவோ நட்போ தேடி வந்தால், பயனுள்ள விபரம் சொல்லுங்கள். இயன்றால் அவர்கள் வரும் வரை இல்லத்தில் இருக்கச் சொல்லுங்கள் அவர்கள் கடிதங்களை வாங்கி வைத்து மறவாது சேர்ப்பியுங்கள். பிறமதத்தினர், திருமணமாகாத இளைஞர்கள், பெண்கள், தனித்து வாழ்ந்தால், நல்ல நாள் பெரிய நாளில் அழைத்து ஒரு வேளை விருந்து கொடுங்கள். இந்தத் தெருவில் நான் எல்லாரையும் விட ஒருபடி உயர்ந்தவன் என்று காட்டிக் கொள்ள முயலாதீர்கள். நம்மில் இவரும் ஒருவர் என்ற நினைப்பை அவர்களுக்கு உண்டாக்குங்கள். மறைவு, துயரம் என்று நிகழும் போது, அழைப்பை எதிர்பாராது சென்று உதவுங்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களின் குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டுங்கள். இயன்றால் சிறுகச் சிறுக உதவுங்கள். கொல்லையில் சந்தித்தால் ஒரு ஹலோ! தெருவில் சந்தித்தால் எப்படியிருக்கிறீர்கள்! கோயிலில் சந்தித்தால், இதற்கெல்லாம் நேரம் ஒதுக்க உங்களுக்கு எப்படி முடிந்தது என்று பரிவோடு கேளுங்கள்.

அண்டை வீட்டார் மனைவியோடு, இளம் பெண்களோடு, எல்லை வரையறுத்துக் கொண்டு சில சொல் பேசுங்கள். இது பல்கலைக் கழகப்பாடம் அல்ல! வீதியில் படிப்பது! வீடுகளில் பயில்வது! செய்து பாருங்கள் வாழ்க்கையில் புதிய வசந்தக் காற்று வீசும்.

தமிழ் நாட்டில் படித்தவர்கள் தொகை பெருகி வருவதாக ஒரு புள்ளி விபரம் எடுத்துரைக்கிறது! படித்தவர்கள் நூறு சத விகிதம் என்றால்...? பட்டதாரிகள் இருபது சதவிகிதம்! ஆனால் சிந்தனையாளர்கள்? அதுதான் இங்கே குறைவு. பெரும் பஞ்சம். பிறர் சிந்தித்து வெளிப்படுத்திய சிந்தனைகளை இரசிப்பதில், வரவேற்பதில் நாம் வல்லவர்கள். சுயமாகச் சிந்திப்பதில் நம்மில் பலருக்கு ஒருவித சோம்பல். அறிவியல் துறையில் சிந்திப்பவன் - ஞானியாகிறான். வாழ்வியலைச் சிந்திப்பவன் - சமூக சிந்தனையாளனாகிறான். சிந்திப்பது ஒன்றும் கடுமையான செயல் அன்று, ஏன்? எது? எப்படி? எதனால் என்று உங்களிடம் வந்தேறிய கருத்துக்கள் மேல், வினாக்களை எழுப்பி விடை காணமுயலுங்கள்.

**சுயமாகச் சிந்திப்பதில் நம்மில் பலருக்கு ஒருவித சோம்பல்.
அறிவியல் துறையில் சிந்திப்பவன் - ஞானியாகிறான்.
வாழ்வியலைச் சிந்திப்பவன் - சமூக சிந்தனையாளனாகிறான்.**

சிந்தனை வசப்படும், புதுமை பிறக்கும், உலகு பாராட்டும், இது சிந்தனையாளர்களை வரவேற்கும் காலம். பிற சான்றோர் சிந்தித்ததன் மேல் நாமும் நம் சிந்தனைகளை ஓடவிடலாம். எங்கேனும் ஒரு பொறி தட்டும், புதுமை பூக்கும். சிறிய ஒன்றிலிருந்து பெரியது நோக்கிப் போகலாம். முதலில் ஒரு தெரிந்த தொடர் அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம். இத்தொடருக்கு நாம் பொருள் அறிந்தே இருக்கிறோம். நம்மைப் பெற்றெடுத்த அம்மாவும் அப்பாவுமே நமது தெய்வங்கள். அவ்வளவு தானா? இன்னும் இருக்கிறது. கேள்விகள் எழுப்பலாம்! அம்மா அப்பா என்பவர்கள் மனிதர்கள்தாமே! அவர்களை எப்படித் தெய்வம் என்று கூறலாம்?

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பதில் தெய்வம் வேறாகத்தானே காட்டப்பட்டுள்ளது? அம்மாவும் அப்பாவும் தெய்வமாகக் கருதத்தக்கவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாமா? கொள்ளலாம்! அப்படி என்றால் பாடல் அன்னையும் பிதாவும் தெய்வம் என்று இருந்தால் போதுமே! கூடுதலாக, முன்னறி என்று ஒரு தொடர் ஏன் இடம் பெற வேண்டும்? நாம் உற்சாகத்துடன் சிந்திக்க வேண்டும். முன்னறி என்பதற்கு முதலாவதாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய என்று பொருள்.

அப்படியானால் முன்னர்க் கூறிய தொடருக்கு இப்படிப் பொருள் காண வேண்டும். அம்மாவும் அப்பாவும் முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தெய்வங்கள். வீட்டிற்கு வந்த உங்களிடம், ஒரு குவளைப் பழச்சாறு கொடுத்து, முன்னே இதனைச் சாப்பிடுங்கள் என்று கூறினால் பின்னே வேறு சிலவற்றைத் தரப்போகிறேன் என்று புரிந்துவிடும். அது போலத்தான், ஒளவையார் கவிதையும். தெய்வம் என்பது வேறு ஒன்று உண்டு; இந்த வயதில் அதைச் சொன்னால் உனக்குப் புரிந்து கொள்ள இயலாது.

**சிந்திக்கக் காசு பணம் தேவை இல்லை! மனம் வேண்டும்.
வினாக்கள், அதன் மேல் விதைக்கப்பட வேண்டும்.
இடையறாது புதுமை கண்டு காட்டும் வேட்கை வேண்டும். ஒரு
சிந்தனையாளன் இப்படித்தான் பிறக்கிறான்.**

உனக்குப் பசி என்றதும் பாலும் சோறும் தருபவள் அம்மா. கேட்டதை வாங்கித் தருகிறவர் அப்பா. இப்போது இவர்களைத் தெய்வமாகத் தெரிந்துகொள். போகப்போக, அம்மா அப்பாவையும் சேர்த்துக் காப்பாற்றும் தெய்வம் ஒன்று இருப்பதைப் பின்னே நீயே தெரிந்த கொள்ளலாம். ஓர் ஒற்றை வரிக்கவிதையில் ஒளிந்து கிடக்கும் உண்மைகளைத் தேடி வெளிப்படுத்தும்போது, கவிதை புதிய கனம்பெறுகிறது. நீங்கள் சிந்தனையாளராக உயர்கிறீர்கள். சிந்திக்கக் காசு பணம் தேவை இல்லை! மனம் வேண்டும். வினாக்கள், அதன் மேல் விதைக்கப்பட வேண்டும். இடையறாது புதுமை கண்டு காட்டும் வேட்கை வேண்டும். ஒரு சிந்தனையாளன் இப்படித்தான் பிறக்கிறான். இதோ, ஒளவைப் பாட்டி விநாயகரிடம் ஒரு பண்ட மாற்று வணிகம் நடத்துகிறார். பால், தேன், பாகு, பருப்பு என நான்கு தருவேன்; விநாயகப் பெருமானே, நீ, சங்கத் தமிழ் மூன்றையும் தா என்று வேண்டுகிறார். பாட்டு நினைவுக்கு வந்திருக்கும். பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன்.... தெரிந்தபாட்டுத்தான்! நாம் சிந்திக்கலாம். இறைவன் எவ்வளவு பெரியவன்; அவனை ஏமாற்ற முடியுமா? ஒளவை அவ்வாறு நினைப்பாரா? மாட்டாரே! எளிய பொருள்களாகிய பால், தேன், பருப்பு, பாகு கொடுத்து, மதிப்பற்ற சங்கத்தமிழ் ஞானத்தைப் பெற இயலுமா? ஏதோ ஒரு நுட்பம் பாட்டில் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் எண்ணியாக வேண்டும்.

பாட்டில் கூடுதல் சொற்கள் தொடர்கள் உள்ளனவா? தேடுகிறோம். நாலும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன். இங்கேதான் சிந்தனைக்கான தேடு களம் அமைகிறது. கலந்து என்று ஒரு சொல்; நான் என்று ஒரு சொல்; நாலும் உனக்குத் தருவேன் என்றாலே போதுமே . பின், கூடுதல் சொற்கள் ஏன்? பால் முதலிய நான்கினோடும், நான் என்கின்ற அகங்காரத்தையும் கலந்து ஆண்டவன் திருவடியில் படைத்தால், ஞானத்தை அவன் தருவான் என்பது புரியும். அவ்வளவுதான், சாவி உங்கள் கையில்; தமிழ்ச் சுரங்கம் உங்கள் எதிரில்; தேடி முத்தெடுங்கள்; சிந்தனை மணம் பரப்புங்கள்; வாழ்வு சிறப்புப் பெறும்.

11

சில சொற்களை அடிக்கடி நாம் கேட்கிறோம். ஓரளவு அவற்றின் பொருளையும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், சில சொற்கள் நாம் அறிந்ததற்கும் மேலான பொருட் செறிவு உடைய தாய் இருத்தலை நம்மில் பலர் அறிந்திருக்கவில்லை. அவ்வாறான பல சொற்களுள் ஒன்று அறம் என்பது .அறஞ்செய் விரும்பு. ஈதல் அறம். அறக்கட்டளை. அறத்துப் பால் என்றெல்லாம் பல தொடர்களில், அறம் என்ற சொல் வருதலைக் காண முடிகிறது.

எது அறம்? அச்சொல் உணர்த்தும் உண்மையான பொருள் தான் என்ன? இருப்பவன் ஒருவன், இல்லாதவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுப்பதையே, நாம் பொதுப்பட அறம் என்று கருதியிருக்கிறோம். ஓளவையாரும் ஈதல் அறம் என்கிறார். கொடுப்பது அறம் என்றால் கொடை, ஈதல் முதலிய சொற்கள் வேறு உள்ளனவே. அறநெறியாளன் என்பதும், கொடையாளி என்பதும் ஒன்று போல் பொருள் தருவதில்லையே! உலக அன்னை, ஐயன் அளந்த இரு நாழி நெல் கொண்டு, முப்பத்தி இரண்டு அறங்களையும் நிகழ்த்தினாள் என்கிறது புராணம்.

பசுவுக்கு ஒரு பிடி புல் வழங்குதல்; பசித்தோர்க்குச் சோறு பேரூதல்; அநாதைப் பிணம் சுடல்; நோய்க்கு மருந்தளித்தல்; மாட்டுக்கு உராய்ந்து கொள்ளமரம் நடுதல் போன்றன எல்லாம் 32 அறங்களிலே இடம் பெற்றுள்ளன. கொடுத்தல், வழங்குதல், உதவுதல் என்பதில் எல்லாம் அற நெஞ்சம் இழையோடுதலை அறிய முடிகிறது. ஆனால் அறம் என்பது இவற்றில் எல்லாம் வேறுபட்ட பொருட்சிறப்பு உடையது என்பது உறுதியாகிறது. அறங்களைப் பலவாகக் கூறுகிறார்களே! நீங்கள்

சொல்லுங்கள் அறம் என்பது யாது? தென்னாட்டு அறநெறிச் சான்றோர் ஒருவர் கூறுகிறார். மனத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதே, எல்லா அறங்களும் ஆகும் என்கிறார். மாசு மறுவற்ற, கரவு ஒன்றும் கலவாத தூயமனம் உடைய பாமரர்கள் பலர் கிராமங்களிலே வாழ்கிறார்களே அவர்களை எல்லாம் அறவான்கள் என்னலாமா? முடியாது? அழுக்கற்ற தூயமனம் மட்டுமே அறம் ஆகிவிடாது. அறஞ்செய்வானுக்கு முதல் தகுதி மனத்தூய்மை என்பதையே அது எடுத்துரைக்கிறது. ஒன்றை வழங்க முன்வருவானுக்கு, ஓர் உள்நோக்கம் இருக்குமானால் அவ்வழங்கல் அறம் என ஏற்கப்படாது என்பதே இதன் பொருள். மனத்தூய்மை என்பது, அறம் என்னும் மென்முளை அரும்புவதற்கு உரிய ஈர நிலம் என்பது புரிகிறது.

ஒன்றை வழங்க முன்வருவானுக்கு, ஓர் உள்நோக்கம் இருக்குமானால் அவ்வழங்கல் அறம் என ஏற்கப்படாது என்பதே இதன் பொருள். மனத்தூய்மை என்பது, அறம் என்னும் மென்முளை அரும்புவதற்கு உரிய ஈர நிலம் என்பது புரிகிறது.

மேலும் அறத்தை விளக்குங்கள் என்று, அவரைக் கை கூப்புகிறோம். பொறாமை இல்லாதது எதுவோ? ஆசை அற்றது யாது ஒன்றோ? கோபம் கலவாத செயல் எங்கே நிகழ்கிறதோ? கொடுஞ்சொல் எங்கே உச்சரிக்கப்படவில்லையோ அவ்விடத்தில் அறம் இருக்கிறது என்கிறார். ஒன்று புரிகிறது! முன்னர்க் கூறிய நான்கும் அறப் பயிரை வளர விடாது தடுக்கும் களைகள் என்பது புலனாகிறது. மேலும் பொறாமை உடையார், ஆசை கொண்ட நெஞ்சினார், கோபம் உடைய கொடியவர் கொடுஞ்சொல் பேசும் வாயர் என்போரெல்லாம் அறஞ்செய்யத் தகுதி அற்றவர் என்பது தெளிவாகிவிடுகிறது.

சரி! இவற்றை எல்லாம் களைகள் என்று விலக்கி விடுவோம். பின் அறம் தான் யாது என்று வினவுகிறோம். சுலபமாக விடைவருகிறது. ஆணும் பெண்ணும் கூடி வாழும் இல்லறவாழ்க்கையே, அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது என்று புதுவிளக்கம் வருகிறது. தன் இன்பத்துக்காக ஒரு பெண்ணை விரும்பும் ஆணும், பிற்காலத்தில் தன் காவலுக்காக ஓர் ஆணை விரும்பும் பெண்ணும் கூடித் தொடங்கும் இல்லறமும் எதிர்பார்ப்பில் தானே அமைகிறது? இது எப்படி அறமாகும். சிந்திக்கிறோம். வரண்டு கிடக்கும் வன்நிலம் ஆடவன் உள்ளம், அங்கே பெண் அன்பு என்ற நீர் பாய்ச்சுகிறாள்; வன்னிலம் நீர் பாய்ந்ததும் கட்டுவிட்டு மென்மை பெறுகிறது.

அறம் என்பது எது? சிக்கல் ஏதும் இல்லை! தனக்கும், பிறர்க்கும், சமூகத்திற்கும் நன்மை தரும் நேரிய செயல்கள் யாதாயினும், அவை அறங்களே! மனத்தூய்மையும், அன்பும் கொண்ட நெஞ்சத்தடத்தில் அரும்பும் பயிர்கள் யாதாயினும், அவை அறங்களே.

காமத்திலும் எதிர்பார்ப்பிலும் தொடங்கிய இல்லறம் காலப்போக்கில், அன்பிலும் அறத்திலும் தழைகிறது. மனத்தூய்மை என்பது நன்னிலம்; அழுக்காறு முதலியன நீக்கல், களை எடுத்தல். இல்லறம் என்பது நீர் பாய்ச்சி அறவிதை முளைக்க நிலத்தைப் பண்படுத்துதல் என்றால், அறம் என்பது எது? சிக்கல் ஏதும் இல்லை! தனக்கும், பிறர்க்கும், சமூகத்திற்கும் நன்மை தரும் நேரிய செயல்கள் யாதாயினும், அவை அறங்களே! மனத்தூய்மையும், அன்பும் கொண்ட நெஞ்சத்தடத்தில் அரும்பும் பயிர்கள் யாதாயினும், அவை அறங்களே. இவைதாம் அறம் பற்றிய விளக்கம். நாமும் அறஞ் செய்யத் தொடங்கலாமே!

12

வாழ்க்கை என்னும் அரிய கலை, முன்னோரின் அனுபவங்கள் என்ற அடித்தளத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாளிகை போன்றது. ஒவ்வொன்றையும் அனுபவித்தே அறிவேன் என்று இருந்திருந்தால் மனித இனம் காட்டுமிராண்டியாகவே இருந்திருக்கும். கற்றலின் நிறை பயன் கற்றவழி நின்றலே! முன்னோர் சேகரித்து வைத்த தங்கத்தையும், வைரத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டு பூண்டு மகிழ் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆனால்? முன்னோரின் அனுபவ மொழிகளை நாம் ஏற்றது உண்டா? போற்றி ஒழுகினோமா? இல்லையே!

கொன்றை வேந்தன் என்று ஒரு சிறு அறநூல்! அதில் ஒரு தொடர் வருகிறது. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை அமிர்தம் என்பது. முன்னோரின் அனுபவ மொழிகள் நம்மை வாழவைக்கும் என்பது அதன் பொருள். கற்றலில் நான்கு நிலை உண்டு. ஒன்று, ஒரு நூலை ஐயம் திரிபு அறக்கற்றல். இதனையே கசடறக் கற்றல் என்பர். இரண்டு, கற்றவற்றை உலகியலோடு ஒப்பவைத்து நோக்கி இவை உண்மை என்று உணர்தல். மூன்று, தாம் உண்மை என்று உணர்ந்தவற்றை மற்றவர்களுக்கும் எடுத்து உரைத்தல். நான்கு, கற்ற நெறி நின்று போற்றி வாழ்தல்.

இவற்றை உணர்ந்திருந்தும் ஒருவன், நல்லவற்றை ஏற்றுப் போற்றி வாழவில்லை என்றால் அவன், பேதைகளில் எல்லாம் மேலான

பேதை எனத் தூற்றப்படுவான். ஒரு சாணக்கியனின் அமுத மொழி கேட்டு வாழ்ந்த சந்திரகுப்தன் பேரரசனானான். போர்க்களத்தில் பூத்த கண்ணனின் அமுத மொழி கேட்ட அர்ச்சுனன், வெற்றி வாகை குடினான். சும்மா இரு, சொல் அற என்ற முருகன் சொல் கேட்டு நின்றவர், அருணகிரியாக உயர்ந்தார். நிற்க என்ற கட்டளை கேட்டு நின்ற ஓர் இளைஞர், தருமபுர ஆதீனத்தை நிறுவும் பேறு பெற்றார்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற அமுத மொழி, எத்துணை உயர்ந்தது! கேட்டோமா! நடந்தோமா? ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்று உரைத்த முன்னோரை, ஏந்திக் கொண்டு நாம் பேதங்களைக் கடந்தோமா?

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற அமுத மொழி, எத்துணை உயர்ந்தது! கேட்டோமா! நடந்தோமா? ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்று உரைத்த முன்னோரை, ஏந்திக் கொண்டு நாம் பேதங்களைக் கடந்தோமா? பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற அமுத மொழி, பேசி மகிழ மட்டும் தானே பயன்பட்டது. சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்ற வரி இந்த மண்ணில் மலர்ந்ததற்கான அடையாளம் தென்படுகிறதா? சங்க நூல்களும், காப்பியங்களும் திருக்குறளும் அனுபவப் பெட்டகங்கள் அல்லவா? மருந்து இருந்தும் நோய் நீங்கவில்லை என்றால் அது மருந்தின் குற்றமா? நாம் பயன்படுத்த முனையாத போது மருந்தால் என்ன பயன்?

அறநெறிகளும் அறவுரைகளும், நம் மவர்களுக்குக் கேட்டு மகிழவும், நயங்காணவும் பயன்பட்ட அளவிற்கு வாழ்வாக மலர்ந்தபாடிலை.

**நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்**

என்ற சங்க நூல் உரைத்ததை நாம் காதில் போட்டுக் கொண்டதே இல்லை.

உண்ணற்க கள்ளை என்று கட்டளை இட்டானே, திருந்தினோமா? உடையது விளம்பேல் என்ற தன்மான அரணும், செய்வன திருந்தச் செய் என்ற வழிகாட்டு நெறி முறையும், ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும் என்ற எச்சரிக்கையும், குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை என்ற உலகியல் உணர்வும் ஒளவையாரின் அமுத மொழிகளாயிற்றே!

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்று வியப்பூட்டி, இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர் என்று பகுத்துச் சுட்டுகிறது நல்வழி. எல்லாம் இருந்தும் இல்லாதவனாக வாழ்தல் அவலம். நம் முதாதையர்களின் அரிய அனுபவ மொழிகள், இருள் அகற்றும் கை விளக்குகள்.

ஒன்றாவது பின்பற்றினோமா? ஒரளவாவது முன்னேறினோமா? ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம் என்ற கட்டளை இடிகிறது உலக நீதி.

கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே

என்று குறளின் சாரத்தை வடித்துத் தருகிறது வெற்றி வேற்கை.

நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை

என்று புதிய சிந்தனை விதைக்கிறது மூதுரை என்ற நூல். சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்று வியப்பூட்டி, இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர் என்று பகுத்துச் சுட்டுகிறது நல்வழி. எல்லாம் இருந்தும் இல்லாதவனாக வாழ்தல் அவலம். நம் முதாதையர்களின் அரிய அனுபவ மொழிகள், இருள் அகற்றும் கை விளக்குகள். ஏற்றுப் போற்றினால் 2020 வரை கூட காத்திருக்கத் தேவையில்லை. முன்னதாகவே நாம் உலகத்தில் தலைநிமிர முடியும்.

13

எது கோயில்? இந்த வினாவிற்குப் பலரும் பலவாறு விடை சொன்னார்கள். உள்ளம் பெருங்கோயில் என்றார் திருமூலர். மனித குல பேதம் பாராட்டாதார் தூய நெஞ்சமே கோயில் என்றார் வடலூர் வள்ளலார். காயமே கோயிலாக என்று தொடங்கி உடலே கோயில் என்றார் அப்பரடிகள். காஞ்சியில் தாம் கட்டிய கற்கோயிலே கோயில் என்று கருதினான் பல்லவன் இராசசிம்மன். உள்ளத்திலேயே கோயில் கட்ட முடியும் என்று நிறுவினார் பூசலார் நாயனார். இவை யாவும் உண்மைதாம்.

கோயில்கள் பல என்றால் இவற்றுள் சிறந்த ஒன்றைச் சொல்லுங்கள் என்றால் தாயிற் சிறந்த ஒரு கோயிலும் இல்லை என்று அடையாளம் காட்டுகிறார் ஒளவையார். தாயை வழிபட்டால் போதும்.

நீ சென்று வழிபட இதனினும் சிறந்த கோயில் ஏதும் இல்லை என்பது கொன்றை வேந்தன் கூறும் செய்தி.

தாயிற் சிறந்த ஒரு கோயிலும் இல்லை என்று அடையாளம் காட்டுகிறார் ஒளவையார். தாயை வழிபட்டால் போதும். நீ சென்று வழிபட இதனினும் சிறந்த கோயில் ஏதும் இல்லை என்பது கொன்றை வேந்தன் கூறும் செய்தி.

கோயில் என்பது, இங்கே தெய்வத்தைக் குறித்தது.

தாய் எப்படித் தெய்வமாக முடியும்?

முடியும், என்று சான்று உரைத்தனர் முன்னோர்.

மாதா, பிதா, குரு தெய்வம் என்கிறது ஒரு பழமொழி.

தாய், தந்தை, ஆசிரியன் மூவரும் தெய்வங்கள் என்றாலும் முதல தெய்வம் தாய்தான் என்பது புலனாகிறது.

பெண்ணுக்கு, வெற்றிபெற, பல வாய்ப்புக்களைத் தருகிறான் இறைவன். மகள், சகோதரி, மனைவி, தாய் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. மற்ற உறவு முறைகளில் ஒரு பெண் தோல்வி கண்டாலும், தாய் என்ற நிலையில் வென்று விடுகிறாள்.

பெண்ணுக்கு, வெற்றிபெற, பல வாய்ப்புக்களைத் தருகிறான் இறைவன். மகள், சகோதரி, மனைவி, தாய் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. மற்ற உறவு முறைகளில் ஒரு பெண் தோல்வி கண்டாலும், தாய் என்ற நிலையில் வென்று விடுகிறாள்.

தாயை உயர்வாகப் போற்றுவதில் மொழிகளும் மதங்களும் கூட கைகொடுத்து நிற்கின்றன. கொன்றை வேந்தன் அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்று தொடங்குகிறது என்றால், கோயிலும் அவளே, தெய்வமும் அவளே என்பது கருத்து. மாதாவை ஒரு நாளும் மறக்க வேண்டாம் என்கிறது உலக நீதி, ஈன்றாளாமாய் எனக்கு எந்தையுமாய் நின்றான் என்று இறைவனைத் தாயாக வைத்து நிறைவடைகிறார் அப்பரடிகள். பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து என்று மணிவாசகர் தாய் அன்பில் திளைக்கிறார். அம்மையே, அப்பா, ஒப்பிலா மணியே என்று அவரே பேசி நெஞ்சம் நிறைகிறார்.

கருவில் நாம் தங்கிய நாள் தொடங்கி, அன்னை படும் துயரம் அளப்பரியது. பிரசவம் அவளுக்கு ஒரு மறுபிறப்பு. நாம் பிறந்த பின் ஒவ்வொரு கணமும், அவள் நம்மைக் கருத்துன்றி வளர்க்கிறாள்.

சான்றோன் எனக் கேட்டு மகிழ்கிறாள். அவள் வாழ்வும், எண்ணமும், குறிக்கோளும், பிள்ளையின் வளர்ச்சியாகவே அமைகின்றன. இருந்தும், பிள்ளையிடமிருந்து பெரிய எதிர்பார்ப்புகள் அவளுக்கு இருப்பதில்லை. எங்கோ என் மகன் நன்றாக வாழ்கிறான் என்ற, ஒரு வார்த்தை கேட்டு நிறைகிறாள்.

ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறந்தால், உலகம் ஒரு மூன்றும் ஆள்வான் எனக் கேட்டுத் தன் கால்களை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு தலைகீழாகத் தொங்கிய ஒரு பேரரசியின் தியாகத்தைப் பெரியபுராணம் பேசுகிறது. சொர்க்கம் தாயின் இரு பாதங்களுக்கு அடியில் இருக்கிறது என்கிறார் நபிகள் நாயகம். இறைவன் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருக்க முடியாது. அதனால்தான் அவன் தாயைப் படைத்திருக்கிறான் என்று பேசி மகிழ்கிறார் ஜெல்லி லேயிங். எல்லோருடைய இடத்தையும் தாய் வகிக்க முடியும்; ஆனால் தாயின் இடத்தை யாராலும் வகிக்க முடியாது என்கிறது ஒரு முது மொழி.

கல்லுக்குள் தேரைக்கு உணவிட்டவன் இறைவன். கருவுக்குள் நமக்கு உணவிட்டு வளர்த்தவள் தாய். இறைவனிடம் கூச்சமின்றி எதையும் கேட்கலாம். தாயிடமும் அப்படியே. வேண்ட முழுதும் தருவான் இறைவன், வேண்டத்தக்கது அறிந்து, முன்னரே வழங்குபவள் தாய். தெய்வம் என்றும் தீங்கு செய்வதில்லை, தாயும் என்றும் தீங்கு நினையாள்.

தாய் இழைப்பது கொடுமை என்று தெரிந்தும், தாயுரை கொண்டு தரணியை நீத்த இராமன் வரலாறு நமக்கு ஒரு பாடமாகிறது. இறைவன் நம்மை இவ்வுலகில் பிறப்பித்தவன். தாய் பெற்று உலகில் உலவவிட்டவள். கல்லுக்குள் தேரைக்கு உணவிட்டவன் இறைவன். கருவுக்குள் நமக்கு உணவிட்டு வளர்த்தவள் தாய். இறைவனிடம் கூச்சமின்றி எதையும் கேட்கலாம். தாயிடமும் அப்படியே. வேண்ட முழுதும் தருவான் இறைவன், வேண்டத்தக்கது அறிந்து, முன்னரே வழங்குபவள் தாய். தெய்வம் என்றும் தீங்கு செய்வதில்லை, தாயும் என்றும் தீங்கு நினையாள். சமயமும், மதமும் நமக்குப் பல தெய்வங்களை அடையாளம் காட்டுவன. பல கோயில்களுக்கு ஆற்றுப்படுத்தும் அவற்றை ஏற்றுப் போற்றாதல் சமய வாழ்வின் அங்கங்கள் தாம். ஆனால் இவற்றை எல்லாம் விட மேலானது, அன்னையை வழிபடுவது. கடவுளே இல்லை என்பார் கூட, அன்னை அடிமலர்களை வணங்க மறுப்பதில்லை. நீ குடியிருந்த கோயில் அவள். உன்னை வாழ வைத்த, கண்கண்ட தெய்வம் அவள். அன்னையை வணங்காது உயர்ந்தவர்கள் இல்லை. அவளைப் புறக்கணிப்பார் மனிதர் அல்லர்.